

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, Centrul Național Anticorupție împotriva deciziei din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oprea împotriva Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto”, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu,

c o n s t a t ă:

La data de 14 aprilie 2015, avocatul Anatolie Donciu, în interesele lui Ion Oprea, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto” solicitînd anularea ordinului de concediere nr. 49-p emis de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” la data de 18 martie 2015, prin care a fost concediat din funcția de inspector superior al Direcției control transport cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele, restabilirea la locul de muncă în funcția publică deținută la data concedierii și achitarea plății pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime nu mai mică decît salariul mediu lunar pentru perioada dată, începînd cu data de 18 martie 2015.

În motivarea acțiunii s-a invocat că prin ordinul pîrîtului nr. 49-p din 18 martie 2015, Ion Oprea a fost concediat din funcția de inspector superior al Direcției control transport cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. z) Codul muncii, art. 6 alin. (2) lit.a) și art. 16 alin. (2) ale Legii privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013.

Susține că, ordinul este emis contrar legislației în vigoare și cu încălcarea procedurii stabilite.

Relevă că, în ordinul de concediere se invocă că Ion Oprea nu a susținut testul integrității profesionale efectuat de Centrul Național Anticorupție și anume că a admis în activitatea sa acte de corupție, acte anexe corupției și fapte de comportament corupțional. Concluzie ce a fost preluată de pîrît din raportul privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale nr. 07 din 27 noiembrie 2014, întocmit de către Centrul Național Anticorupție, conform căruia în pct.15 se menționează că Ion Oprea a înregistrat, în cadrul

testului, rezultat negativ, prin nerespectarea obligației prevăzute de art. 6 alin.(2) lit.a) și de art. 6 alin.(2) lit.b) al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013.

Consideră că, sugestia Centrului Național Anticorupție de a-l destitui din funcție în baza art. 6 alin.(2) lit.a) al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 este nejustificată juridic. Pentru nerespectarea obligației prevăzute de art. 6 alin.(2) lit.b) al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013, nu este prevăzută concedierea/destituirea agentului public.

Afirmă că, pîrîtul nu l-a informat pe Ion Oprea despre posibilitatea aplicării testelor de integritate, obligație impusă de legiuitor și urma a fi executată necondiționat.

Specifică că, Ion Oprea nu a comis vreo infracțiune, iar legea nu definește noțiunea de comportament corupțional.

La data de 10 iunie 2015, avocatul Anatolie Donciu, în interesele lui Ion Oprea, a depus o cerere de completare a temeiului acțiunii, în conformitate cu art. 60 alin.(3) Cod de procedură civilă, rezultînd din recunoașterea neconstituțională, prin hotărîrea Curții Constituționale nr. 7 din 16 aprilie 2015, a prevederilor art. 2 lit.b),d), art. 9 alin.(5), 10 alin.(2)-(3), art.11 alin.(1)-(2), (4), art.12 alin.(3)-(6), art.16 alin.(2) al Legii privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013 și sintagmele „risc întemeiat” din art.4 al Legii privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013 „fără a oferi numele agentului public testat” din art. 14 alin.(3) al Legii privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013.

La data de 23 septembrie 2015, avocatul Anatolie Donciu, în interesele lui Ion Oprea, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd încasarea sumei de 46804, 12 lei cu titlu de despăgubire pentru perioadă de absență forțată de la serviciu pentru perioada 18 martie 2015-23 septembrie 2015.

Prin încheierea din 10 iunie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție.

Prin hotărîrea din 14 decembrie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oprea împotriva Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto”, intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

Prin decizia din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Ion Oprea și s-a casat integral hotărîrea din 14 decembrie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău; s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oprea și a fost anulat ordinul nr. 49-p din 18 martie 2015 privind eliberarea din serviciu a lui Ion Oprea; a fost restabilit Ion Oprea în funcția de inspector superior al Direcției control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele, din cadrul Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto”; s-a încasat din contul Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto” în beneficiul lui Ion Oprea salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu începînd cu 18 martie 2015 pînă la 06 aprilie 2016. Totodată, s-a dispus executarea imediată a hotărîrii în partea ce ține de restabilirea în funcție și achitarea unui salariu mediu lunar.

La data de 27 aprilie 2016, Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” a declarat recurs împotriva deciziei din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Susține că, instanța de apel neîntemeiat a invocat ipoteza precum că a omis termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere. Nici instanța de apel, nici intimatul, în cadrul examinării cauzei, nu au invocat omiterea termenului de concediere. În opinia sa, termenii prevăzuți de art. 209 Codul muncii, au fost respectați, iar concluzia instanței de apel în acest sens este eronată.

Afirmă că, instanța de apel în dispozitivul deciziei nu a indicat concret ce salariu se încasează, ”de funcție” sau „salariul mediu lunar”. De asemenea, nu a stabilit și nu a determinat mărimea concretă a salariului ce urmează a fi încasată. Astfel, se află în situația imposibilității executării deciziei din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

La data de 05 mai 2016, Centrul Național Anticorupție a declarat recurs împotriva deciziei din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept și a aplicat o lege ce nu trebuia să fie aplicată.

Concomitent, menționează că rezultând din prevederile art. 373 alin.(3) Cod de procedură civilă, în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Subsecvent, invocă că instanța de apel a depășit limitele judecării apelului.

Indică că, instanța de apel a remarcat că Agenția Națională Transport Auto a aplicat salariatului Ion Oprea sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciu, fără desfășurarea efectivă a anchetei de serviciu, fără inițierea procedurii disciplinare, astfel, fiind lipsit de dreptul la apărare.

Însă, remarcă că art. 208 Cod muncii stabilește că pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept (nu obligat) să organizeze și o anchetă de serviciu.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 06 aprilie 2016, iar Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” a declarat recurs la data de 27 aprilie 2016 și Centrul Național Anticorupție a declarat recurs la data de 05 mai 2016, ceea ce denotă că recursurile sunt în termen.

Examinînd temeiurile recursurilor declarate de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunosc inadmisibile recursurile declarate de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” și Centrul Național Anticorupție împotriva deciziei din 06 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală